

ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) i sit Gensvar til den højtærede Minister var kommet til at omtale Bestyrelsen for den fynske Sukkerroedyrkerforening paa en Maade, jeg ikke kan lade ubesvaret her. Det ærede Medlem udtalte, at den Bestyrelse ikke var Roedyrkere, de havde holdt op med at dyrke Roer og havde faaet helt andre Interesser. Maa jeg gøre opmærksom paa, at denne Bestyrelse, der her har udtalt sig for Lovgivningsmagten, staa som Repræsentant for Roedyrkerne i Vestfyn, hvoraf Størstedelen har nogle Aar tilbage, inden deres Kontrakt om Sukkerroedyrkning udløber. Der er ganske vist enkelte, hvis Kontrakter ere udløbne, og som ere holdte op med Dyrkningen, og andre, hvis Kontrakter udløbe næste Aar. De have ikke villet lade sig stavnsbinde under de Kontrakter, de danske Sukkerfabrikker have budt dem. De erklære, at under Forhold, hvor Udbyttet deles paa en rimelig Maade mellem Roedyrkerne og Fabrikkerne, vil det kunne betale sig at dyrke Sukkerroer, men de ville ikke fortsætte dermed under de Kontraktforhold, Sukkerfabrikkerne byde dem. Om de ville dyrke paa Aarskontrakter, bliver et andet Spørgsmaal.

Naar det ærede Medlem udtalte, at Bestyrelsen har helt andre Interesser og derfor ikke maa tale med om denne Sag, maa man vel forstaa det saaledes, at det kun er de Roedyrkere, der have bundet sig ved aarelange Kontrakter under Sukkerfabrikkerne, som have Ret til at tale med om dette Spørgsmaal. Det vil jeg protestere imod. Enhver Roedyrker har Lov til at tale med i dette Spørgsmaal. Hvis de ærede Herrer fra Lolland komme med et Andragende til Rigsdagen om Hvedetold — det har før været fremme —, skulde der altsaa med samme Ret kunne siges, at Jyderne og Fynboerne, der ikke ville dyrke Hvede, ikke have Ret til at tale med i dette Spørgsmaal. Det forbeholde baade Jyderne og Fynboerne sig Ret til. Og en tilsvarende Ret har Bestyrelsen for den vestfynske Roedyrkerforening paa dette Omraade. Naar det ærede Medlem vil tale om Andragender, var det heldigere, om han vilde holde sig til, hvad der kommer fra hans egne Roedyrkere fra Lolland.

Det ærede Medlem for Halvrimmen (C. Sørensen) har allerede nævnt, hvorledes Roedyrkerne selv opgøre Forholdet forud for den Periode, da de bandt sig ved de sidste Kontrakter, og hvorledes de vilde have haft en Merfortjeneste af 76 Kr. pr. Td. Land, hvis de havde dyrket

Foderroer i Stedet. Naar det ærede Medlem for Møen (Emil Petersen) hævdede, at de vare bundne i et langt Aaremaal, vil jeg gøre opmærksom paa, at den Opgørelse, som fremkommer i dette Andragende, gælder for et Tidsrum forud for den Tid, da de bandt sig ved Kontrakter, nemlig for Tidsrummet 1897—1903. Men naar Sukkerroedyrkerne Interesser saa stærkt betones, og det i den samme Adresse anføres, at medens der tidligere blev 9—10 Pd. Sukker af 1 Centner Roer imod 13—14 Pd. nu, vil jeg gøre opmærksom paa, at dette viser, med hvilken Dygtighed og teknisk Snille de danske Sukkerfabrikker have arbejdet. De have ved Forædling af det Roefrø, vi Roedyrkere have været tvungne til at benytte, efterhaanden naaet op til et Sukkerindhold i Roerne, der var $\frac{1}{4}$ større end tidligere, men selvfølgelig paa Bekostning af Roernes Størrelse. Det Udbytte have de danske Sukkerfabrikker hidtil kunnet beholde selv. Nu er det saaledes, at de lollandske Roedyrkere ønske kontraktmæssig at faa Halvdelen af det Udbytte, som med Rette tilkommer dem, fordi Sukkerindholdet ved Forædling er blevet saa meget større.

Det forekommer mig, at da det ærede Medlem for Maribo ikke har søgt at bestride, hvad der er anført om de danske Sukkerfabrikkers pekuniære Stilling, synes de lollandske Landmænd, store og smaa, efter det Udbytte, der er indhøstet i de forløbne Aar, at have handlet letsindigt ved at binde sig ved saadanne Kontrakter i et saa langt Aaremaal. Jeg kan kun beklage det. I Øjeblikket er det jo saaledes, at de danske Sukkerfabrikker bruge de lollandske Sukkerroedyrkere til som en Slags Avantgarde at gaa foran til Regering og Rigsdag for at fremtvinge deres Krav. Sukkerroedyrkerne staa nu som de gamle Soldater og kunne synge den gamle Vise: „Her komme de gamle Soldater“, og efter Udtalelserne af det ærede Medlem for Maribo om, hvorledes Stillingen bliver i Fremtiden, kunne de tilføje: „med bare Ben i Støvlerne og med ingen Penge i Lommen“.

Da det ærede Medlem talte sidst, var Tonen stemt betydelig ned fra, da han holdt sit første Foredrag. Jeg skal ikke nægte, at den overlegne, hovmestererende Maade, hvorpaa det ærede Medlem optraadte overfor den højtærede Minister og Udvalget, er ikke den Maade, paa hvilken man plejer at komme, naar man vil anmode om en Gave. Thi det kan ikke nægtes, at det ærede Medlem ved sine protektionistiske Udtalelser her vil, som Indu-